184. Ó, Isten Báránya...

- 2. Te legyőzted az ellenség seregét, S így győzelemhez van már hatalmam; Te széttörted a halálnak bilincsét, És engem se hagysz sötét síromban. Te azért vitted kereszted, Hogy véled eggyé legyen megváltott néped!
- 3. Ó, drága Pásztor, igéd azt ígérte, S örökké igaz szavak maradnak: Egy juh sem jut a farkasok kezére, S hajszálaitok számon tartatnak; Már én e nyájhoz tartozom, Szent véredben és szent sebeidben bízom!
- 4. Így szólsz ha e földről felemeltetem, Magam után vonom enyéimet! Már nem gondolok bajjal s szenvedéssel, Inkább választom én a mennyeket. Hő szereteted követem, S a keresztemet békességgel viselem!
- 5. Ó, Isten Báránya, ki értem vérzett Sok vétkemért a kínos keresztfán, Ó, vajon ki gondolhatta volna ezt, Van-e hozzád hasonló, szent Bárány? Ameddig a szívem dobog, Éltemmel, véremmel én a tied vagyok!
- 6. De vajon hihetek-e a szívemnek? Nem is szabad nékem így kérkednem! És hogyha gyöngeségemre tekintek, Ezt többé én már nem merészelem. De mégis csak az a hitem: Te mindenható vagy és megáldhatsz engem!
- 7. Ó, hű Bárány, Te önmagad elvégzed Néped között, mit Atyád megkíván; A harcomat ezzel Te megkönnyíted, Mert minden vagy és én semmi csupán! Ó, Jézus, adjad hűséged, S hogy lángoljak, szeress engem, ó, Szeretet!
- 8. Csak tőled nyerem én az üdvösségem, Te Isten vagy s egyben emberfia; Csak érdemed marad vigaszul nékem, És ingyen lesz részem a korona. Így örök igazság marad: A megöletett Bárány nékem mindent ad!